

Mie îmi pasă...

Florin-Cezar CĂLIN

- Ce calzi sunt ochii tăi (parcă-s în transă!),
- Îmi pasă de iubirea ta din ei!
Chiar dacă uneori e mai retrasă,
Iar alteori împrăştie scânteii.

De noi îmi pasă (că mi-e dor de tine),
De lacrimi ce au udat chiar flori.
- De mâinile în care eu pot ţine!
Iubirea-ţi ce adesea-mi dă fiori.

- Ieri ne purtam ca simpli heruvimi!
Iar astăzi ne simţim ... mână în mână.
- Suntem ai vieţii noastre ... beduini!
"Şi căruia adesea-i eşti stăpână".

- Sau o trăim, de multe ori, intens!
(în amintiri ce deseori se-ascund).
În hău de zare ... orizont imens,
- În care nici chiar lacrimi nu pătrund.

Îmi pasă când exulţi de sentimente,
(de care veneticii se tot râd).
- Nu-s simple vorbe ci sunt complimente!
(pe care, tot aceştia, le derâd).

- Îmi pasă când te dor braţele-ntinse!
Spre mine ... ca-ntr-un fel de rugăciune.
- Ştiind că doar de mine sunt pretinse!
Ca viaţa-n ele eu să mi-o pot pune.

Şi-mi pasă foarte mult de visul nostru,
(ce l-am sădit în noi, în miez de vară).
Chiar dacă, pentru unii, pare monstru,
Noi îl trăim intens ... ca prima oară.

Brăila, septembrie 2017